

II **Poniedzia?ek okresu zwyk?ego**

Tekst Ewangelii (Mk 2,18-22): Uczniowie Jana i faryzeusze mieli w?a?nie post. Przyszli wi?c do Niego i pytali: «Dlaczego uczniowie Jana i uczniowie faryzeuszów poszcz?, a Twój uczniowie nie poszcz??» Jezus im odpowiedzia?: «Czy go?cie weselni mog? po?ci?, dopóki pan m?ody jest z nimi? Nie mog? po?ci?, jak d?ugo pana m?odego mają u siebie. Lecz przyjdzie czas, kiedy zabior? im pana m?odego, a wtedy, w ów dzie?, b?d? po?ci?».

Nikt nie przyszywa ?aty z surowego sukna do starego ubrania. W przeciwnym razie nowa ?ata obrywa jeszcze [cz???] ze starego ubrania i robi si? gorsze przedarcie. Nikt te?m?odego wina nie wlewa do starych buk?aków. W przeciwnym razie wino rozerwie buk?aki; i wino przepadnie, i buk?aki. Lecz m?ode wino [nale?y wlewa?] do nowych buk?aków».

«Czy go?cie weselni mog? po?ci?, dopóki pan m?ody jest z nimi?»

Rev. D. Joaquim VILLANUEVA i Poll
(Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj dowiadujemy si? jak ?ydzi, poza przepisany? postem na Dzie? Przeb?agania (zob. Kp? 16,29-34) zachowywali wiele innych postów, tak publicznych, jak i prywatnych. By?y wyra?eniem ?a?oby, pokuty, oczyszczenia, przygotowania do ?wi?ta lub misji, pro?b? o ?ask?, itp. Pobo?ni ?ydzi traktowali post jako w?a?ciwy akt religijny, mi?y Bogu: ten kto po?ci, zwraca si? ku Bogu w postawie pokory, prosi Go o zmi?owanie odsuwaj?c si? w?a?nie od tych rzeczy - w ramach wynagrodzenia - które od Niego oddalaj?.

To, ?e Jezus nie zach?ca do tej praktyki swoich uczniów, oraz tych, którzy Go s?uchaj?, zaskakuje uczniów Jana i uczniów faryzeuszy. My?l?, ?e jest to powa?ne zaniedbanie w Jego nauce. Wobec tego, Jezus wskazuje na podstawowy motyw: «Czy go?cie weselni mog? po?ci?, dopóki pan m?ody jest z nimi?» (Mk 2,19). „Pan

mody”, według proroków Izraela, wskazuje na samego Boga, i jest manifestacją Bożej miłości ku ludziom (Izrael jest matką, choć nie zawsze wierną, podmiotem wiernej miłości matki – Jahwe). Innymi słowami, Jezus porównuje się do Jahwe. Deklaruje swą boskość: nazywa swoich uczniów «przyjaciółmi pana młodego», tych, którzy są wraz z nim, wobec tego nie mają powodu by pościć, gdyż nie są od Niego oddzieleni.

Kościół pozostał wierny tej nauce, która pochodzi od proroków oraz jest naturalną i spontaniczną praktyką wielu religii. Jezus potwierdza ją i daje jej nowe znaczenie: pościć na pustyni jako przygotowanie do życia publicznego; mówi nam, że modlitwa umacnia się postem...

Pośród tych, którzy słuchali Pana, większość stanowili biedni, trudnili się naprawą ubrań, były i osoby pracujące przy zbiorze winogron, które wiedziały co się dzieje, gdy młode wino wlewa się do starych bukłaków. Jezus przypomina im, że mają przyjąć nowinę z nowym duchem, który łamie konformizm i rutynę zdziadziałych dusz. Przypomina, że to co proponuje nie jest jedynie interpretacją Prawa, ale jest nowym życiem.

Myśli na dzisiejszą Ewangelię

- «Oddanie trzeba praktykować na różne sposoby. Nawet więcej: oddanie musi być praktykowane w sposób dostosowany do siebie, interesów i poszczególnych zajęć każdego» (w. Franciszek Salezy)
- «Słowo Boże jest żywe, jest wolne. Ewangelia to nowość. Objawienie to nowość. Jezus mówi bardzo jasno: młode wino w nowych bukłakach. Boga należy powitać z tą otwartością na nowość. I ta postawa nazywa się uległością» (Franciszek)
- «Ofiara zewnętrzna, by była prawdziwa, powinna być wyrazem ofiary duchowej(...). Prorocy Starego Przymierza często składali ofiary składane bez zaangażowania wewnętrznego lub nie mające związku z miłością bliźniego. Jezus przypomina słowa proroka Ozeasza: ‘Chcę raczej miłosierdzia niż ofiary’ (Mt 9,13;)» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 2100)